

אביב - שירי משחק ודקלומים

ליקטה, בחרה והקלידה: אביגיל דובני

"שירי משחק"

יש לי קן מגבעולים בו חמשת גוזלים:

אחד הלך, אחד ברח

אחד נבהל, אחד נפל

אחד קטן נשאר בגן:

היה רעב, מאוד עצב.

הלך - ביקש, גישש, מישש

מצא עוגה גדולה, מתוקה ...

אכל אותה!

על העץ שצמח, צמח לו בגן

טיפס ועלה ילד קטן.

מענף לענף דילג הוא

את קן הציפורים חפש הוא.

ו... צנח לו, ונצנח לו, וצנח לו ...

פלופ ... והתגלגל ...

באה אמא והרימה, ונתנה לו נשיקה

בוא אמור לי מר חרגולי

להיכן תקפוץ עכשיו -

על עלה או מתחתיו? (מאחורי הגב,

בכף היד מחביאים בלוט וסוגרים אגרופים.

מביאים ידיים לפני ומדקלמים. הילד מנחש

באיזו יד חבוי הבלוט/ האוצר)

נמלים קטנטנות על הרגל מטילות

הן עולות, הן עולות -

ו מ ת ג ל ג ל ו ת !

נמלה קטנטנה טעתה בדרך

ובמקום לשוב לקן -

טיפסה לי על הברך!

נמלה קטנה, קטנה, הולכת בגינה

עולה על הגבעול, נופלת אל החול

מתגלגלת, מתגלגלת - ונופלת

ידיים מנקה, שולחת נשיקה -

רגליים מנקה, שולחת נשיקה.

חמש בנות יצאו לגן

פרחים יפים מצאו הן שם:

אגודל - קוטפת

אצבע - אוספת

אמה - מסדרת

קמיצה - קושרת

זרת - לכולן עוזרת!

טיול האצבעות

כל האצבעות ביום אחד

יצאו לטיול מאוד נחמד

הלכו בדרך ישרה

פגשו עכבר ועכברה.

המשיכו לטייל כולן

הגיעו עד לשדה תלתן.

משם טיפסו אל ראש ההר

אך הטיול עוד לא נגמר

שיחקו במחבואים,

אספו פרחים בשלל צבעים

קפצו רקדו עד מאוחר

וכשהגיע זמן לחזור

הסתדרו לפי התור.

כל אחת יפה ירדה

לא כשלה לא מעדה.

הביתה הגיעו עייפות ותשושות

והלכו ביחד לישון מאוד מרוצות.

קו-קו / דליה לפיד

קו - קו - מי זה מציץ פה?

קו - קו - אני שמציץ פה:

זה אני - הפרח שפרח באביב

זה אני שמציץ פה.

קו-קו מי זה מציץ פה? קו-קו אני שמציץ פה

זה אני - הפרפר ששתה מן הצוף

זה אני שמציץ פה.

קו-קו מי זה מציץ פה? קו-קו אני שמציץ פה

זה אני - הילד שקטף חמציץ

זה אני שמציץ פה.

ציפור קטנה, ציפור קטנה

עפה עם הרוח

ציפור קטנה ציפור, קטנה

שבי מעט לנוח:

אם תשבי לי על העף -

אז אמחה לי כף אל כף.

אם תשבי לי על הראש -

אספור אחת שתיים שלוש.

אם תשבי לי על כתף -

את נוצותייך אלטף.

פרפר לבן שיחק עם הרוח

היה עייף ביקש לנוח

ראה פרחים על ענף - ירד וישב

(פזמון): פרפר אחד על ענף פורח

פרפר אחד על ענף.

פרפר צהוב שיחק עם הרוח

היה עייף וביקש לנוח

ראה פרחים על ענף - ירד וישב

(פזמון): שני פרפרים על ענף פורח שני

פרפרים על ענף.

פרפר תכול שיחק עם הרוח

היה עייף ביקש לנוח

ראה פרחים על ענף - ירד וישב

(פזמון): שלושה פרפרים על ענף פורח

שלושה פרפרים על ענף.

חמש אצבעות יצאו לטייל

לקחו על גבן תרמיל ומקל.

טפסו ועלו על ראש הגבעה

ו... הופ! נפלו אל הבקעה.

בבית הגדול צבי יושב רואה הכל,

בא אליו ארנב קטן ודפק בדלת:

"צבי צבי, תפתח לי,

הציד יתפוס אותי" -

"בוא אלי ארנב קטן - ונעשה שלום!"

צב, צב, צב - צא, צא, צא !

לא רוצה - ולא רוצה !

הגיע אורח - לא רוצה !

נטוס לירח - לא רוצה !

נחליק על הקרח - לא רוצה !

ניתן לך פרח - לא רוצה !

נשיקה על המצח וגם על האף ?

רוצה, רוצה, אני כבר יוצא - יצאתי !

פרפרים לי פרפרים

עופו טוסו יקירים

עופו טוסו לגנים

שם פורחים יקינתונים.

כל פרפר יבחר חבר -

פרח חמד מן הזר.

עם הפרח הסגלגל -

סוב יסוב במעגל.

הנה כך, הנה כך -

סוב יסוב במעגל.

"רגלים שמחות"

על ההרים נעפיל, נטילה

וכצבאים נדלג על כל סלע

קפיץ קפוץ - רק אל תיבהל

קפיץ קפוץ - רק אל תיבהל

כך נרד, נקפוץ, נגלוש -

לעמק נתגלגל.

יש לי פרפרים - פרפרים עשרה

ככה הם עולים ויורדים בחזרה

ככה הם עולים מתפזרים חיש מהר

ככה הם יורדים ויושבים על הגדר...

(הסדר יורד: יש לי פרפרים תשעה ... וכד')

סוס מהיר דוהר על דרך
שם בין דגניה לכנרת.
יש פה, יש פה בור גדול ...
זהירות שלא ליפול !

הר ועמק, עמק הר
הנה כך סוסי ידהר.
רוץ סוסי דלג על אבן,
לך אבלול שעורה ותבן
דהר, דהר, דהר ...

רוץ בן-סוסי, רוץ ודהר
רוץ בבקעה, טוס בהר
עופה טוסה יום וליל,
פרש אני ובן חיל.

הוי סוסי האבירים,
דאו, דאו, למרחקים.
פרסותיכם פרסות זהב
יבריקו כברקים.

עיברו הרים ועמקים -
גבעות וגאיות,
ערבות, מדבריות -
שוכנים שם אריות.

דאו לארץ רחוקה,
עוד לא ראה אדם.
היו, דאו ודהרו -
עד קצווי עולם !

אחת שתיים, שלוש ארבע

למעגל אורח בא.

בא רכוב על המקל

בא מעמק יזרעאל !

רץ, קפץ ודהר - ועתה במי יבחר ?

פה כולכם מאוד טובים

נעימים וחביבים.

בא האביב, שמש חביב, יפיץ אור וחום
משחקים אנו, משחקים כולנו
בסוסים כל היום !
סוסים נאים, רצים באים,
כל עוד בם נשמה !
מושכות קח, ברגל הך,
תרעד האדמה !
לל-לל, לל-לל, לל-לל-לל ...

גלגלים לי, גלגלים

בדרכים, במשעולים

הי קדימה גלגלי, מי בהר ומי בגיא,
מי בסוס ומי בלא, כל גלגל אך בשלו
הי, הי, הי-הי-הי - הי, קדימה, גלגלי !

"בין טפטוף לבלוב"

אחר הגשם / מ. דפנא (מקוצר)

שני לילות ושני ימים

צלצלו הגשמים.

והיום אומר בולבול:

האוויר כל כך צלול !

ופשוש עונה לו כך:

הרקיע כל כך צח !

וחוחית הצבעונית

מבשרת סתונית !

לבלוב / ל. גולדברג

הנץ ההרדוף, הוא לבן וורוד.

בפרחי רימונים שלהבת.

ושקמה ירוקה רחבת פארות

על משמר גגנו ניצבת.

ויוצאת מקינה הציפור הקטנה -

מצפצפת: הביטי אמא ! חמנית זהובה

חמנית בגינה, בטרם שחר השכימה !

עלה רך / י. מרגולין (מעובד)

עלה מקופל ורך, לבנבן וצח -
מן האדמה יצא.

קרני אור נשקו לו, טיפות טל שרו לו:
עלה רך, גדל וצמח !

הציץ העלה מן האדמה וראה:
שמש אורה בשמים,
על העשב טיפות מים,
כפניני חן מזהירות הן.

אדמו פני העלה משמחה וקרא:
מה טוב ומה נעים -

בין עשבים, בין דשאים,
בין קרני אור, בין טיפות טל,
לגדול ולצמוח, לגיל ולשמוח !

בין גשם לגשם / ד. אגמון

בין גשם לגשם יצאתי לראות
איך שמש צוחקת בים הטיפות.

הציתי בגן, אך רגע לשאול:
השלום לנבטי שבקעו רק אתמול ?

כבר צוהל הסביון בצדי הגדר,
על עלה של לופית חילזון התעורר.

ולבניין מרפרף רפרופים של
סחור - סחור, קצת שמש לגמוע,
ללגום מעט אור.

בין גשם לגשם חיוך רך ראשון -
חיך האביב בגני הקטון.

השמש שוב שולחת קרן אור חמה
את עיניי פוקחת ליפי האדמה.
גמד קטן על אבן, בפטיש נוקש
האיכר באחו ניר עמוק חורש
קורא פרפר בוהק: גביע פתח פרחי
ומלאך ברוך צוחק:
הו עורה נא ילדי (עורי ילדתי).

העשב נובט / ז. גלעד

היום שמעתי בשדה איך העשב נובט:
דממה ואין רוח. עלה לא רוטט.

רק בשמים בין תכלת ועב
צוחקת השמש בצחוק של זהב.

פתאום ראיתי: הרגבים זעים.
ורחש של אור.
וניגון בלי מלים ...
וירק וירק. וציוץ של ציפור
ונבטים עולים.

ארבעה / מ. דפנא (מקוצר)

צפור בשדה מעופפת - עוף עוף
דבורה בשדה היא אוספת - צוף צוף
פרפר בשדה מרפרף לו - ריף רוף
מטר בשדה מטפטף לו - טיף טוף

(בדיסק של אוריין)

שמש, מים, אדמה

שמיים וים ואהבה.
פרח, ילד קט, כאן ועכשיו
נולד לו שיר חדש.

סוף החורף / תרגום: ל. ארגוב

סוף החורף בא אביב
שרות הציפורים,
ענפים וקש אוספות
בונות קן לגוזלים.

סוף החורף בא אביב
אור חמים ונעים,
כלנית סביון נרקיס
בכל מקום פורחים.

סוף החורף בא אביב
נמתיק הכול בצליל,
שיר קולח, מתנגן -
מפינו ומחליל.

קרן שמש חמימה / תמר הרצברג

קרן שמש חמימה

מציצה מתוך ענן

העלים הרחוצים

זוהר ירק רענן.

נפתחים הנרקיסים

לבנים וטהורים

ורקפת ביישנית

מסתתרת בהרים.

ואומרות קרני השמש

אורי, אורי שקדיה

בשמים יש כבר קשת

האביב קרב ובא - האביב קרב.

(בדיסק של אוריין)

כבר עבר, חורף קר

דרור קטן צייץ ושר,

הפרחים מציצים

ובגשם מתרחצים.

כבר ישנתם זמן כה רב

עת להתעורר עכשיו,

צאו הביטו מסביב

מלטפות רוחות אביב.

נצא ילדים לשדות, לשדות

ונראה מה יפה מסביב.

עם פרפר נרחף, עם ציפור נעופף

ונישחק עם פרחי האביב.

בוקר אור / י. מרגולין (מעובד)

עורו קומו ילדים,

קומו, קומו, נחמדים.

כבר נעורו ציפורים,

כבר הקיצו פרפרים,

כבר נפתחו הפרחים,

אוטו רץ כבר בדרכים.

שיר בוקר / לא ידוע

זרחה השמש נעור העולם

ציפור ציצה בוקר אור לכולם

הרחק בשדה פועות הכבשים

אט, אט, אט נפתחים הפרחים

גם חיפושית עינה פקחה

לשדה הרטוב רגליה שלחה

קרני השמש שלחו את אורן

עפרוני קל נוצה מקפץ למולן

השמש עולה עגולה ויפה

על העץ תאנה מתוקה ובשלה

אט אט חילזון מתעורר משנתו

עכבר אפרפר יוצא את ביתו

גמד על האבן מרים מצנפתו

קורץ אל השמש והיא לקראתו

אגלי טל מן הפרח גלשו בגבעול

אט אט נפתחו העלים בסגול

פקחה את עיניה דבורה זעירה

פרסה את כנפיה יצאה לדרכה.

קרן אור בי נגעה

את לחיי ליטפה, ליטפה,

סוד לחשה לי באזני,

והסוד הוא רק שלי.

"אביב"

חלף כבר הגשם ובא האביב,

מבוקר עד ערב אך שמש וזיו.

נושקת השמש כל ציץ ועלעל,

וסוד היא לוחשת: "עלה נא וגדל!"

אביב בכפר / ל. קיפניס

עפים בני-יונים, עפים הם בסך-גרו-גרו!
השמש לווהטת, הרוח מה צח - גרו-גרו!
עפים הם, חגים הם חוג אחר חוג,
ופתע יורדים הם זוג אחר זוג.
גרו-גרו, גרו-גרו, גרו-גרו!

קופצים בני-עזים, קופצים הם בסך -
מה-מה!

הפרח פורח, העשב מה רך - מה-מה!
קופצים הם, רצים הם - בזמר וגיל,
ובן-הרועה מחלל בחליל.
מה-מה, מה-מה, מה-מה!

שטים בני-אווז, שטים הם בסך - גע-גע!
וכנרת מברקת כמו ראי זך - גע-גע!
שטים הם, שוחים הם עוף-עוף אחר עוף
במשק כנפים יוצאים הם לחוף.
גע-גע, גע-גע, גע-גע!

שיר אביב / ל. גולדברג

עץ הדר יפרח פרוח, תכלת חום וזיו.
מביצה יצא אפרוח וקרא, אביב!
העולם מבריק חדש
שמש צהובה כדבש
האוויר מלא ניחוח ושמח האפרוח -
העולם לבש זיו אביב חדש!

אביב / א. תלמי

אביב חביב הגיע, הוריק שדה וכר
כל עין הוא מפתיע בשלל פרחי הבר.
מעל נטוי רקיע, מרהיב בתכול עמוק
למטה ים ירגיע, שלו הוא כתינוק.
ואור כה רב וזוהר, ודומיה סביב
מבהיק מזיו מטוהר, עולם נאה חביב

שמש נוצצת, ציפור מציצת

ארנבת קופצת
מטה מעלה, מטה מעלה
חגיגת אביב התחילה,
מסביב עולם נפלא.

אביב / פ. ברגשטיין (מקוצר)

שמש שמש, אור מזהיב
בוקר טוב לך, אביב!
ציפורים חגות באור
אילנות פוצחים מזמור.

במרומי התכול אין עב,
בשדות הלחם נב,
בלבבות הגיל נעור,
ציפורים טובלות באור.

האביב בא / א. עמיר (מעובד)

רחש בשדות עבר:

"באתי, באתי! באתי כבר!"
"מי הבא?"

כל עץ נרדם - משנתו נעור וקם,
מתעורר, מקשיב: האומנם בא
האביב? - כן! , כן! האביב הגיע!
הבה נקבל פניו - נקשט כל ענף:
עלעלים דקים נבקיע
עלעלים ירקרקים
ופקעים רכים, רכים.

(בדיסק של אוריין)

אביב הגיע, הגיע אביב

כחולים השמים ירוק מסביב
השמש לוטפת לים ולחול
פיות מרקדות יוצאות במחול.
אמא אדמה שמחה, אור השמש הוא ברכה.

אביב הגיע, הגיע אביב
כחולים השמים ירוק מסביב
עפים פרפרים בינות לפרחים
בונות ציפורים קינן על עצים
אמא אדמה שמחה, אור השמש הוא ברכה.

(לחן: תמר הרצברג)

קוקה בורה פה - האביב הגיע

קוקה בורה שם - את צחוקו משמיע
צחק קוקה בורה, צחק קוקה בורה -
צחק - האביב כבר כאן.

אביב הצבע / עיבדה: דליה לפיד

ברוך הבא, מי זה בא ?
זה מר אביב הצבע. בידו מברשת
ובתרמילו כל צבעי הקשת.

עלה על סולם גדול
וצבע בשמים פס כחול.
צבע וצבע את כל השמים
אחר כך צבע את קרני השמש בזהב.

חש האביב לשדות לבנים
הלך והלך התרוצץ מעץ לעץ
בדק כל ענף כל עלה
וחידש הכל בירוק, גם בהיר גם כהה.

ראו הפרחים את האביב מגיע
ופתחו לקראתו עלי גביע
הושיטו אליו אבקנים
וכולם שמחים וצוהלים.

דוד אביב אמרה הכלנית:
תן לי אדום.

ולי תן סגול: אמרה הסיגלית.
ולי תן כחול, ולי תן זהב ...
צוחק האביב:

חכו פרחי, חכו אל תדחפו,
יש מספיק צבעים בשביל כולם.

צובע האביב בשלל צבעים את כל
הפרחים. טובל המכחול בצבע,
טובל ומתיז ואומר:

לחיים וליופי פרחי, כה-לחי !
אז מוציא האביב צלוחית קסם מטפטף
לתוכה טיפת בושם -
מה נפלא הריח ...
וקהל הפרחים מה שמח.

ועוד המלאכה מרובה. אץ מר אביב לנקד
לפרת משה רבנו חמש נקודות.
ולצבוע את כנפי הפרפרים ואת נוצות
הציפורים ואת לחיי הילדים.
וכולם, כולם שמחים וצוהלים.
ברוך הבא, ברוך הבא -
מר אביב הצבע !

דקלום לאביב / לא ידוע

פְּלִנִית הוֹפִיעָה
שְׁמָחָה כָּל עֵין רוֹאָה
הַכְרִיזָה אֶף הוֹדִיעָה:
"אָבִיב קָרֵב וְבָא !"

הַתְּעוֹרְרָה רִקְפֶּת,
הַד בֵּין סְלַעִים שְׁמָעָה,
אֶזְנִיָּהּ הִיא זוֹקֶפֶת -
אָבִיב קָרֵב וְבָא !

פְּרָפְרִים הִגִּיחוּ,
פְּרָחוּ מְרֵב שְׁמָחָה,
הֵם רִיחַ צוּף הִרְיחוּ,
קָרְאוּ: "אָבִיב כָּבֵר בָּא !"

דְּבוֹרָה קָלַת כְּנָפִים,
כָּל פֶּרַח מְבַרְכָה,
טוֹעֶמֶת מִיץ לַחֲיִים
לְכַבֹּד אָבִיב שְׂבָא.

ילדה ופרפר / ז. גלעד

שמים כחולים, אדמה ואור.
ילדה ופרפר, וציפור דרור.

נושקים השמים לציפור.
והציפור מנשקת לעץ,
הפרפר מרחף, מרחף
ורוקד באור - ונוצץ ...

ופתאום הוא יורד ממרום,
הפרפר הקטן המזהיר,
ויושב על ראש הילדה
ומקשיב, ומקשיב לשיר.

"בעלי חיים קטנים"

זחל, זחל, מתפתל ואוכל זולל
כששבע, שמיכה טוהה
שכב לישון עד יום ראשון
כשלישון הוא גמר - נהפך לפרפר !

הנמלה / אפרת אנגרס-אוולד

הנמלה, הנמלה
לא תדע יום בטלה.
מן הבוקר עד הערב
היא אוספת ואוגרת.
יחד עם החברות
ממלאה הממגורות.
זרעונים תצבור לרוב
עד לחורף הקרוב.

נמלה עמלה / מ. רות

הנמלה תמיד עמלה,
גרעינים זרעים אל הקן מובילה.
אצה רצה בלי מנוח ...
כה קטנה - איך יש לה כוח ?

נמלונת קטנה / ד. אגמון

בין סביון וחלמית
ופרחי הנזמית
נמלונת קטנה
מחפשת קינה.

ותועה היא בדד
בעשבי עשב-עד
אי שבילה שאבד -
אי שבילה האחד ?
בין עלים וטללים
סבך אורות וצללים,
נמלונת קטנה
מחפשת קינה.

שירה של נמלים / ח. שנהב

שירה של נמלים
בדשא בין הגבעולים
אין לה סוף, אין התחלה -
איזו שירה גדולה

נמלה אחרת / ש. כהן-אסיף

מצאתי נמלה בכיס החולצה
שאלתי אותה: "נמלה, מה את רוצה?"
היא לא ענתה.

בערב התרוצצה על הקיר
בפה שלה גרגיר.
בלילה הנמלה זחלה על הכר.
בבוקר ראיתי אותה בכלי הסוכר
עושה שבילים, בונה לה הר.
בצהרים ראיתי אותה בכיור ממהרת
הלוך וחזור. ואמא אומרת:
"זו לא אותה נמלה הולכת וחוזרת,
זו נמלה אחרת!"

הנמלים הן יחפות / א. עמיר

מי יתפור סנדלים, נעלים לנמלים ?
הן עובדות חרוצות,
זוחלות, מתרוצצות,
מנקות חיש מהר,
כל פרור וכל גרגר.

מטאטאות וגורפות
ורגליהן הן יחפות,
בסנדלים לא נעולות,
להיפצע הן עלולות.
מי יתפור סנדלים, נעלים לנמלים ?

תחת כנף התרנגולת / ר. ספורטה

תחת כנף התרנגולת
אפרוחי זהב קטנים.
הם אכלו דייסה של סולת -
הס ! ועכשיו הם ישנים ...

הביצה / ר. ספורטה

מתנדנדת הביצה! ...
פיק ! מקור קטן יצא !
ציק - ובקע ! האח ! מי גח ?
בוקר טוב, אפרוח רך !

לאן הולכים / ח. שנהב

קוד-קודה, קוד-קודה!

תרנגולת נחמדה.

ציף, ציף, ציף, לאן הולכים?

מציצים האפרוחים.

אפרוח / א. אילת

ליד הבית של ניר, ראיתי אפרוח

קטנטן שכזה וחלש ובלי כוח.

רציתי לשאול: אפרוח, אפרוח

אפשר לעזור? שיהיה לך נוח?

ניגשתי אליו, אבל האפרוח -

הסתובב לאחור והתחיל לברוח.

החיפושית התועה / י. דושמן

הנה חיפושית שחורה ככושית

זוחלת אצלי במרפסת,

לכאן ולכאן, על-יד השולחן

סובבת סביב כמחפשת.

ודאי מקינה אשר בגינה

יצאה לה לשוח בלילה,

פתאום ראתה כי היא תעתה -

ומר לה וצר לה ווי לה ...

הביתה קטנה! היום כבר פנה,

לא עת היא ללכת לשוח.

חזרי לקינך אשר בגנך,

מתחת לעץ התפוח ...

אל הפרח עף פרפר.

"פרח פרח", הוא אמר:

"אם יעבור פה הצרצר

תמסור לו ד"ש מהפרפר".

פרפר, פרפר - פרח חי

רד נא מהר, שב עלי

רד נא מהר, מצה ומצה

ומכוסי, טל שתה

פרפר פרח חי - רד נא מהר אלי.

שתי פרות משה / נ. אלתרמן (מקוצר)

אנו שתי פרות משה רבנו

לעולם אין ריב בינינו.

לעת ערב אט-אט מטיילות אנו שתינו

בשלום ושלוה. תענוג לראותנו.

תענוג לראותנו עוברות צעד-צעד

לא בשעט ולא במהירות משגעת

על עלה ירקרק וטלול של דלעת

אשר הנה והנה ברוח הוא נע אט.

אנו שתי פרות משה רבנו

מטיילות בגפנו בלי איש מלבדנו.

השבלול מנסה להלך בצידנו,

אך את שתינו (אמרנו לו זאת)

מעצבן הוא!

וכיון שנפשנו מאוס בו מאסה

ביקשנוהו (שמותינו הדסה וחסיה)

כי יחליף את מקום טיולו. אל יכעסה,

אך (רק) ילך לטייל על עלה של חסה.

התעורר פרפר עדין

פרוש כנפי-חייך.

שמש אור מילאה בגיל

את גביעי-פרחך.

שם בינות השושנים

גם שמחה גם צער.

צוף מתוק ליד קוצים

בדרכי היער.

גובה החלום / ש. כהן-אסיף

פרפר בן יום

שאל פרפר בן יומיים:

"עד איזה גובה

עפות הכנפיים?"

ענה הפרפר בן יומיים

לפרפר בן יום:

"גובה הכנפיים

הוא גובה החלום".

רצתי אחרי פרפר / ד. אגמון

רצתי אחרי הפרפר, חיפשתי אחריו
עד ההר, והוא נעלם לי פתאום,
פרח פרפרי בלי שלום.

וחבל, חבל עד מאוד,
רציתי לומר עוד ועוד,
רציתי לומר לו:
פרפר, בואה אלי גם מחר!

רציתי לו גם להגיד:
כי חבר לי יהיה וידיד,
יחדיו נשתובב ונרון,
נשחק בין פרחי הסביון.
אך הוא נעלם לי פתאום
פרח פרפרי בלי שלום,
בין פרחי סביונים, בחשאי
אצפה. היבוא עוד אלי?

הדבורה / פ. ברגשטיין

הדבורה הקטנה
כנפי פז וחמד לה
עם השמש קום תשכים
לשדות ולגנים.
היא טועמת פה ושם
מפרחים ומריחם,
היא פועלת חרוצה -
שעווה ודבש עושה.
אל תגעו בה לרעה -
תעקוץ - יכאב נורא!

מצאתי צב / ה. רז

צב מצאתי בחצר,
הוא זוחל ולא עוצר
בית יש לו על הגב
ראש רגלים וזנב!

דבורה זמזמנית / ל. גולדברג

בגן פרח הנרד,
פרחה החמנית,
באה מן המכורת
דבורה זמזמנית.

יפות, שקופות כנפיה,
וזמזומה מה רן,
ישא ראשו אליה
כל פרח שבגן.

"במי, במי בוחרת
דבורה זמזמנית?"
ישאל אותה הנרד,
תשאל החמנית.

"בחור אבחר בנרד,
פרח למעני,
אביאה לכורת
הדבש הריחני".

"ציפורים"

עורו ציפורי שיר / י. מרגולין

עורו קומו ציפורי שיר
עופו טוסו אל הניר
זירעונים, תולעים -
אוכל טוב גם טעים
שם לרוב, שם לרוב -
בוקר טוב, בוקר טוב.

ציפורי / פ. ברגשטיין

ציפורי הקטנטנה מרפדת את קינה.
קש תביא וגם נוצה, ציפורי החרוצה.
ובקן נעים וחם, גוזלים יש לה שם,
גוזלים שני אחים, פעוטים הקטנטנים.

הציפור איבדה נוצה -
מי ימצא את הנוצה?
מי שימצא נוצה קטנה
יקבל אותה במתנה!

ציפורי / י. הלפרין
שמש ערב עט שקעה
אל מעוני ציפור באה.
ימים טסה באוויר
מלאה ביתי גיל ושיר.
בוקר אחד שמש זרחה
דרך חלון ציפור פרחה.
אי ציפורי? אי מזמורי?
ריק מעוני, גז ששוני.
אבקשנה בכל פינה -
הוי, מביתי חדלה רינה!

ציפור לאן את נוסעת / ש. כהן-אסיף
ציפור עם מזוודה,
לאן את נוסעת?
"אני לא יודעת"
לא ברור כל-כך,
לאן שהחלום יוביל
לאן שהרוח תיקח".

הציפור / ש. גלחמן (לפעוטות)
אמא הביטי, בחדר ציפור,
ציף וציף - היא שרה מזמור.

בואי אלי ושבי על כתפי,
אתן זרעונים לך ישר מכפי.
אתן לך גם מים טובים לגמיעה,
בואי נא, בואי אלי יקרה!

אמא, ראי נא - פרחי הציפור.
כן ילדתי (ילדי), כי אוהבת היא דרור.

(רחל המשוררת)

לכו אל הכר, לכו אווזי,
שם עשב הרבה ומים בלי די.
לכו אווזי, לכו לבני,
עם רדת השמש, תשובו אלי.

על האגם / תרגם מרוסית: ד. פאיאנס
על האגם, בתכלת הרוגעת -
שטה שטה ברוזונת.
שמש זורחת לה -
בוקר הפציע כבר,
נוצותיה הן כשלג.
אן ממהרת היא?
כה מסודרת היא,
נוצותיה מה יפות.

ציפור ביער / א. ברש
ציפור שרה ביער, קולה טהור וזך
יפים חיי היער, לכן ציפור תשמח.
ציפור בונה ביער, לשבת בית קט,
קן צפור ביער, יפה הוא ונחמד.
ציפור עפה ביער -
עוף, עוף מסבך לסבך
יפים חיי היער, לכן ציפור תשמח.

ציף ציף ציף, ציפור קטנה
מצפצפת בגינה, בואי הנה -
בואי הנה, עפה הציפור - איננה.

שיח סנוניות / ד. בן-נר
סנונית שעמדה על עמוד החשמל
קראה לסנונית שבראש המגדל:
"מה דעתך על היום הבהיר?
איזה מזג אוויר! איזה מזג אוויר!"
ענתה חברתה: "איזה יום נהדר
ממש לא יתואר! ממש לא יתואר
שאתמול ושלשום וחוודשים תמימים
לא פסקו פה הקור, הרוחות, הגשמים".

שמעה זאת סנונית מן הרחוב השני
והסבירה להן בציוץ חינוני:
"תראו איזה יופי של יום מסביב!
בחוף ריחני ועליז ומזהיב -
עכשיו כבר ברור שהגיע אביב!"

לדוכיפת / נ. זרחי (מקוצר)

לדוכיפת כלל לא איכפת
מתי יום חול, מתי שבת
אם יש אורחים, אם היא לבד
תמיד היא בבגדי שבת.

פשוט / נ. ד. קרפיבנר

בפאת מערב הוצת ארגמן
ומול האשנב ניצב לו אילן.

פתע - ביעף, אי-משם בא פשוט
עמד על ענף והרים אל-על ראש.

הניע זנב ופתח את פיו
ושיר הזהב השתפך מסביב.
עוד צליל ועוד צליל, הפשוט פתע טס
ובאופק כליל, דעך לו הפז ...

האנפות / ל. נאור (מעובד)

האנפות מרפרפות, באור צפות,
פתאום בשלוליות צופות, רואות
כמה שהן יפות, ושוב עפות.
את כל הנוף מיפייפות, האנפות.

כשמתעייפות,
כנפיהן הלבנות כל כך רפות,
הן נרדמות להן זקופות,
בקרן סהר עטופות, מכוונות.
על חלומי מרחפות, האנפות.

אנפה וחסידה / עדולה

אנפה וחסידה
מדברות על הא ודא.
מדברות מילים יפות ...
ופתאום - מתעופפות !

הקרפד והחסידה / יהואש,

תרגם מיידיש: ב. מ.

קרפד מסכן, שמלידה
רק צער ומחסור ידע,
לא העז מרוב בושה
לצאת לאור, ליבשה,
קרקר בשקט חדגוני
מכל הלב היגוני -
"חיי שוקעים מיום ליום,
ואין לי שום תקוה".

פתאום ! נחתה אורחת בביצה:

גברת חסידה קפצה,
ובלי לומר "שלום לך"
פתחה מיד בתוכחה:

"קרפד, אולי תחליף ניגון ?

זה שיר עצוב ולא הגון
כי החיים כל כך יפים !
אם רק רוצים - עפים
כמוני אל הגג, לעץ,
שרים לנחל הנוצץ
בשמש בין צללי ענף,
זה לא קשה לפרוש כנף,
לעוף, לטוס, או סתם לדאות
לכל מקום, ושם לראות
עולם נפלא בכל ביקור.
וגם אתה, במקום קרקור
ממש מפחיד ומדכא,
צריך היית, כל דקה,
לומר תודה רבה, סליחה,
לשיר תמיד מרוב שמחה"

ולשכנוע הקוראים
שיש עוד טעם לחיים,
הפכה מיד החסידה
את הקרפד - לסעודה.

"פרחים"

פרחי השדה / פ. ברגשטיין

לפתע ובבת אחת

באו כל פרחי השדה - אלי.

לבנים, אדומים וכחולים.

מכל הגבעות, מכל השבילים.

ואיתם הפרפר צח הכנף,

ואיתם דבורת הזהב,

ואיתם הציפור

כחולת-הכנף, אדומת-המקור

וכולם וכולם הקיפוני,

במחולם סבבוני והקימוני.

ואני שוררתי שיר כל-יכול

ויצאתי עמם במחול,

והרוח ניצח על הכל.

פורח נרקיס / מ. דפנא (מקוצר)

צאו לשדה, לשפת האגם -

פורח נרקיס כפלא, אך קם.

ענוג הגבעול, וצח הוא פרחו.

ובכוס של זהב מוזג הוא ריחו.

מוזג הוא לכל: לראי האגם,

לדשא מאיר, לשחק הרם.

לפלג אץ-רץ, מבריק וחוגג,

לזוג איילות, עמדו מדלג.

ללב החליל של נער בצאן,

להד בהרים, לצליל פעמון.

בין ירק ותכול, לשפת האגם

פורח נרקיס כפלא נפעם.

הרקפת / א. עמיר

הרקפת, הרקפת

מנקיקי סלעים נשקפת.

וכמו ארנב את אזניו,

את עליה היא זוקפת.

רקפת / ל. קיפניס (מקוצר)

מתחת לסלע צומחת לפלא

רקפת נחמדת מאוד.

ושמש מזהרת נושקת, עוטרת

עוטרת לה כתר ורוד.

רקפת רקפת, ציפור מצפצפת

הציצי אך רגע אלי

רקפת נהדרת, בסלע נסתרת

נסתרת מנפש כל-חי!

הנה הרקפת דקה עדינה

אוזניים זוקפת, איילת קטנה

מתחת לסלע בצל ההר

כשיר יהמה לה קולו של מטר.

אפונה ריחנית / פ. ברגשטיין (מקוצר)

אפונה ריחנית, אפונה חיננית,

כבר פורחת.

היא על-יד חלוני,

את לבי ועיני משמחת.

מה יפה אפונה

ורודה ולבנה ותכלכלת,

על החוט הערום

בבטחה ובתום, מסתלסלת.

סביון / ג. גולדשמידט

סביון, סביון, צהוב, קטון

בכל מקום יפרח, ירון

למרחוק יצהיל צבעו

ולכולם יקרא לבוא.

סביונים / ע. קנטור

עוד רטובה האדמה מגשם של אתמול,

אבל היום זרחה חמה והרקיע - תכול.

התעוררו הסביונים בבוקר של זהב.

הקיצו סביונים קטנים -

המון גדול ורב.

הרקפת / ז. גלעד

פרח כזה: ורוד ולבן ותכלכל,
ובושם שלו דק-דק
ותוכו - זהב.
ואגל של טל
ועל ראשו יצחק.

כאילו ירדו אל ליבו השמים
וקרן של שמש וההר הירוק.
וריח של אור,
וצהלת המים,
וניגון מתוק, מתוק, מתוק.

כלניות / י. מרגולין

כלניות אנו, אחיות כולנו
אדומות, כחולות
לבנות, סגולות
האדמה אמנו, השמש תלטפנו
הגשם ישקנו, הטל יחיינו.

הכלנית / פ. ברגשטיין (מקוצר)

כלנית כלנית, נחמדה וביישנית
מני אש אדמו פניך, מני אודם עלעליך
כלנית כלנית, קטנטנה וביישנית.

הכלנית / ד. אגמון

מי אמר שהכלנית היא ביישנית?
מכל פרחי הבר, גם בעמק גם בהר,
אין כמוה גנדרנית, חנינית וצחקנית.

ועוד על כלנית מילה אחת אגיד:
בין כל פרחי הבר, גם בעמק גם בהר,
אהבתי חן דמותה, ביפי גנדרנותה.

כל פרח הוא שיר / מ. דשא

כל פרח הוא שיר -
מילותיו עלעלים,
שורותיו גבעולים,
וריחו וגווניו -
חרוזים וצלילים.

הנרקיס, למשל,
שיר עליז וצוחק,
צחוק צחור וזהוב
הוא זורע הרחק
בצלילי בושם טוב.

הרקפת היא שיר
חרישי ובישן,
בחגווי-הסלעים,
מנגינה של פלאים
משמיעה לנפשה.

כנגדה כלנית
היא מאוד קולנית,
לעיני החמה
משמיעה היא בגיל
שיר תרועה אדומה.

כך פרחי השדה
מזמרים ונוגנים
ניחוחות וגונים,
לישיש, לצעיר -
כל פרח הוא שיר.

צבעונים / ל. קיפניס

מי לא יכיר אותנו, פרחי הצבעונים
גם כתר גם גביע, יש לנו אדמונים.
ולמה זה עלינו על כל גבעה סביב?
בשורה טובה בפיו
כי בא, כי בא אביב

פרחי שמש בחצר / ל. קרן

החרציות הן הילדות של השמש.
מלאך קטן שתל המון פרחי שמש
בחצר.

בלילה, זורחת אצלנו השמש כמו ביום
ואנחנו אף פעם לא צריכים ללכת
לישון.

פרח בגינה / ה. אשכול

פרח בגינה צומח, פרח בגינה פורח
ריח לו נעים וטוב, בוא הרח -
אך אל תקטוף !

הכרכום / ז. גלעד

בושם ענוג ומוכר
על ההר:
ריח של שמש
וגשם ואור,

בגביע צחור - הכרכום !

הולם לבי לקראתו בחום
וליבו, צוחק אלי צחוק -
זהב ותום - הכרכום !

"בני-צאן"

הגדי / ח. שנהב

גדי קטן רוצה חבר
עומד מעבר לגדר.
גדי קטן, גדי יפה,
פועה הגדי: מה, מה, מה ...

שני גדיים / א. עמיר

שני גדיים לי קטנטנים
לבנים לבנבנים
מקפצים מתרוצצים
בדשאים הנוצצים.
מרקדים הם למולי,
הגדיים הם רק שלי !

טלה בדיר / פ. ברגשטיין

יש בדיר טלה קטן וכולו לבן לבן
רק שחורות הן שתי אוזניו
ושחור הוא הזנב.

חביבי אמרתי לו, סרט חן קשרתי לו
סרט חן עם פעמון, לקטן בבני הצאן.

(בדיסק 'שבועות' של גן יונתן)

למרים טלה קטן - לבנבן, לבנבן

ותשקה אותו מרים - בחלב, בחלב
ותשקה אותו מרים - בחלב.

על שדה / מ. דפנא (מעובד)

על שדה יפה כזה, הן לא די לצעוד,
צלצלו נא הפרחים, ואצא לרקוד.

השמעת, הרועה, מקהלת הצליל ?
הצטרף אלינו כאן, עם ניגון חליל.

מה ערב הוא הניגון, בחליל רועה
כל טלה רך בכבשים, הוא לחול קורא.

הוא אביב, אביב אביב, שיר לבלוב וזיו
השדה רוקד כולו, זמר זה בפיו.

הרועה / פ. ברגשטיין

על ראשי מגבעת, על שכמי תרמיל,
במטי אלך לי, ובידי חליל.

עם חמה אשכימה, ואוציא עדרי,
הכבשים תרעינה, ואנוח לי.

ועם בוא הערב שב עדרי לדיר,
ואני לי אחללה, אחלל לי שיר.

הכבשה / ח. שנהב

הכבשה המתולתלת
התקשטה בסרט תכלת
ובשלושה פעמונים:
גדול, קטן, ובינוני.

משוטט לו ילד קט / ש. צסלר,
תרגום מידיש: ר. זקוביץ (לפעוטות)

משוטט לו ילד קט בלב שדה פורח,
משוטט לו ילד קט, צוהל הוא ושמח.

כשהוא פוגש במאן דהו (במי-שהו),
שולח לו ברכה,
כשהוא פוגש במאן דהו (במי-שהו),
קושר עמו שיחה.

פוגש הוא בפרה קטנה, ניגש ומבקש:
"פרה שלי, פרה קטנה, תני קצת חלב,
אם יש!"
עונה לו הפרה מיד, ומפסיקה ללעוס:
"הא לך, ילדון נחמד, חלב מלוא
הכוס!"

פוגש כבשונת לבנה, לוחש לה בקול
רך: "תני לי קצת צמר, קטנטנה,
מהפרווה שלך!"
הכבשונת נעמדת, לקראתו שמחה:
"קח בשפע ילד חמד, סודר סרוג לך!"

פוגש הילד תרנגולת, כך אומר הוא
לה: "הטילי לי, רק בשבילי,
ביצה לאכילה!"
התרנגולת נעצרת:
"בטח! בשמחה! קח ביצה",
היא מקרקרת, קח, לבריאותך!"

פוגש הוא בסוסון וסח:
"סוסון שלי אהוב, אני רוצה לרכב
כל-כך! הרשה לי רק סיבוב!"
הסוסון אז נעצר: "טפס עלי, נו בוא!"
והילדון המאושר דוהר לו על גבו.

עז שובבה / ל. קיפניס (מקוצר)

כל הלילה העז רובצת
כל היום היא מקפצת
על כל עץ היא מטפסת
כל עלה רך היא לועסת.

השה התועה / מ. פולק
לבין הרים תעה השה,
תועה: מה! פועה: מה!
וההרים עונים בהד
לשה הרך בקול רועד:
מה, מה, מה!

אולי אמי קוראה לי שם
בהר הרם, וליל זך יורד-יורד
לשה הרך עונה בהד:
מה, מה, מה!

העז / י. הלפרין
עיזה, עיזה, עיזתי
פזיזה פזיזתי
על הרים את מטפסת
עשב רך את מחפשת
בהרים: מה, מה, מה ...

עיזה, עיזה, עיזתי
פזיזה פזיזתי
בהרים את מהלכת
עשב רך את מלחכת
בהרים: מה, מה, מה ...

עיזה, עיזה, עיזתי
פזיזה פזיזתי,
בין סלעים את מקפצת
על נחל מים את רובצת
בהרים: מה, מה, מה ...

הגדי המתהדר / א. עמיר
עמד הגדי לפני הראי
סרט קשר על הצוואר.
ומתהדר ומתגאה:
כמה יפה! כמה נאה!

באו גדיים מכל הכפר
צחקו לסרט על הצוואר.
צחקו לסרט, צחקו לגדי,
"עומד כגברת לפני הראי"

שה וגדי / מ. שלם (מקוצר)

שה וגדי, גדי ושה
יחדו יצאו אל השדה,
בצהרים למעיין
רצו לשתות מים.

אחד לבן שני שחרחר
עם תלתלי אוזניים,
פעמונים מצלצלים,
על צווארם עדיים
אל המעיין רצו עדריים.

כבשה קטנה / י. הלפרין
כבשה קטנה, איפה היית
וכל היום את מה עשית?

בשדה, שם ילדי-חן
רקדתי בין פרחי-חן
אביב חביב הנה הוא בא
אביב חביב, אביב חביב.

נרקוד נא ילדי-חן
נרקוד בין פרחי-חן
אביב חביב הנה הוא בא
אביב חביב, אביב חביב.

גוזו גז / ש. לוי, (מקוצר)

בא הקיץ כבשתי
אדרתך נא התפשטי.

מה כבדה היא האדרת
צמר רב בה לתפארת.

חוט נטווה, מעיל נסרוגה
ושטיח נארוגה.

עת החורף פה יזעם,
את צמרך נלבש - וחם.

לי טלה / מ. דפנא (מעובד)

לי טלה, טליון קטן, וצמרו כולו לבן.
צמר צח כקצף גל, רך כמשי ומסולסל.
רק לראש ולזנב, כתם, כתם של זהב.
לצוואר לו חוט שני, זה קשרתי לו אני.
אין בעדר עוד אחד כטלי זה הנחמד.

בשדה / יעל ברק

באחו בשדה, טלה קטן פועה
מה - מה - מה
ושר לו הרועה, ניגון עדין הומה
מה - מה - מה

תווים למנגינה:

לה - סי - לה - סול - לה / לה - לה - לה